

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 35, 2017

Nummer 35, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2637](#) 17-10-2017

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:4433](#) 17-10-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:2048](#) 25-07-2017

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:4003](#) 18-10-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:11804](#) 18-10-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:7355](#) 13-10-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:10252](#) 11-10-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:11087](#) 20-09-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:7444](#) 19-07-2017

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3615](#) 19-10-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3584](#) 18-10-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3534](#) 13-10-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3493](#) 11-10-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3575](#) 11-10-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3572](#) 11-10-2017

RECHTSPRAAK

De termijn voor het vaststellen van het arbeidsongeschiktheidspercentage om de hoogte te bepalen van het smartengeld op grond van artikel 5 Regeling uitkering dienstongevallen politie mag in dit geval niet worden verlengd. Appellant heeft recht op aanvullende uitkering van smartengeld.

Appellant is in 2008 een dienstongeval overkomen. De korpschef is van mening dat appellant recht heeft op 12,5 procent smartengeld. De Raad stelt het smartengeld vast op 37,5 procent. Op basis van de Regeling uitkering dienstongevallen politie van 18 oktober 2007 wordt in de hoofdregel voor de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid uitgegaan van de arbeidsongeschiktheid zoals bepaald ter zake van de uitvoering van de arbeidsongeschiktheidsregelingen bevoegde orgaan (namelijk de ingangsdatum van de WGA-uitkering op basis van 43 procent arbeidsongeschiktheid vastgesteld door het UWV) doch uiterlijk binnen drie jaar. Onder omstandigheden mag deze termijn worden verlengd tot vijf jaar. Van deze omstandigheden is geen sprake. De korpschef mag het arbeidsongeschiktheidspercentage van 18,17 procent dat vijf jaar na het dienstongeval is vastgesteld door het UWV niet betrekken bij de bepaling van de hoogte van het smartengeld. De korfschef moet het smartengeld daarom aanvullen van 12,5 proxent tot 37,5 procent zodat het in overeenstemming is met de Regeling uitkering dienstongevallen politie.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 19-10-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3615

Zaaknummer: 17/810 AW

Rechters: C.H. Bangma, J.J.A. Kooijman en J.N.A. Bootsma

Advocaten: P. Boezeman, C.L. Kuipers en M.W. Kolkman

RECHTSPRAAK

De Raad ziet geen aanleiding om het arbeidsongeschiktheidspercentage van appellant hoger vast te stellen, omdat veelvuldig flauwvallen nooit professioneel is waargenomen én omdat deze aanvallen slechts leiden tot een minimaal risico op ernstig letsel van appellant in de geduide functies.

Het UWV heeft de mate van arbeidsongeschiktheid in het kader van de WIA-aanvraag vastgesteld op 38,64 procent. Appellant is van mening dat hij in het geheel niet in staat is om te werken. De Raad volgt de rechtbank in haar oordeel dat sprake is van een zorgvuldig verzekeringsgeneeskundig onderzoek en dat beperkingen van appellant correct zijn vastgelegd in FML. In verband met het veelvuldig flauwvallen van appellant is terecht geen aanleiding gezien voor het aannemen van meer beperkingen. Deze aanvallen zijn nooit professioneel waargenomen en vormen geen aanleiding om te vrezen voor ernstig persoonlijk letsel van appellant. Bij vaststelling van de belastbaarheid is rekening gehouden met informatie over psychische klachten. Appellant heeft geen recht op een hogere uitkering.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-10-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3584

Zaaknummer: 16/4253 WIA

Rechters: E. Dijt

Advocaten: J.W.M. Lenting en W.P.F. Oosterbos

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Afwijzing kosten met betrekking tot verplaatste schade, nu daar in het strafproces weinig plek voor is en niet is voldaan aan artikel 51a e.v. Sv.

Veroordeling voor ontucht. De benadeelde partij heeft zich in hoger beroep opnieuw voor het volledige bedrag gevoegd. De rechtbank overweegt dat een bedrag van € 5.000 ter vergoeding van immateriële schade passend is. Met betrekking tot de reiskosten en het parkeergeld overweegt de rechtbank dat deze kosten zijn aan te merken als verplaatste schade in de zin van artikel 6:107 BW (de kosten zijn gemaakt door de moeder van het slachtoffer). Er zijn beperkte mogelijkheden in het strafproces om civielrechtelijke aanspraken geldend te maken. Het hof is van oordeel dat voor wat betreft de schade die de moeder voor zichzelf, als verplaatste schade, heeft gevorderd, niet aan de criteria van artikel 51a e.v. Sv is voldaan. Dit betekent niet dat de verdachte niet aansprakelijk zou zijn voor de door de moeder in zoverre gestelde schade, maar dat het aan de burgerlijke rechter is om die aansprakelijkheid vast te stellen. De benadeelde partij wordt in dit deel van haar vordering niet-ontvankelijk verklaard.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 17-10-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:4433

Zaaknummer: 20-001906-15

Rechters: P.J. Hödl, J. Platschorre en J.J.M. Gielen-Winkster

Wetsartikelen: 6:107 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Dat bepaalde goederen niet in de bewezenverklaring zijn vermeld, betekent niet dat deze goederen niet vallen onder de rechtstreekse schade in de zin van artikel 51f Sv.

Verdachte is veroordeeld voor het wegnemen van meerdere goederen uit een woning. In hoger beroep is de vordering van de benadeelde partij toegewezen, ook met betrekking tot een iPad en een Acer-tablet. Deze goederen waren echter niet opgenomen in de bewezenverklaring. Hierover wordt in cassatie namens de verdachte geklaagd. Een benadeelde partij kan in het strafproces vergoeding vorderen van de schade die zij door een strafbaar feit heeft geleden indien voldoende verband bestaat tussen het bewezenverklaarde handelen van de verdachte en de schade om te kunnen aannemen dat de benadeelde door dit handelen rechtstreeks schade heeft geleden. Ook voor het opleggen van de in artikel 36f Sr bedoelde schadevergoedingsmaatregel is zodanig causaal verband vereist (zie HR 7 februari 2017, ECLI:NL:HR:2017:175). Dat de voorwerpen niet in de bewezenverklaring zijn vermeld, betekent volgens de Hoge Raad niet dat niet is voldaan aan het vereiste van rechtstreekse schade in de zin van artikel 51f Sv. Het beroep wordt verworpen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 17-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2637

Zaaknummer: 15/03871

Rechters: J. de Hullu, A.J.A. van Dorst en E.S.G.N.A.I. van de Griend

Advocaten: L.E.G. van der Hut

Wetsartikelen: 36f Sr

RECHTSPRAAK

Letselschade als gevolg van verkeersongeval is in dit geval geen aanleiding om het pensioen met een verder terugwerkende kracht van één jaar toe te kennen. Geen bijzonder geval.

De (gewijzigde) ingangsdatum van het AOW-pensioen en de tegemoetkoming KOB zijn juist vastgesteld. Namens appellant is in hoger beroep aangevoerd dat een bijzonder geval aanwezig had moeten worden geacht in de psychisch labiele situatie waarin appellant terecht is gekomen na een auto-ongeval in 2006, waarbij hij een whiplash-laesie heeft opgelopen. Dit zou ertoe hebben geleid dat hij een aanvraag om toekenning van AOW op zijn beloop heeft gelaten. De Raad oordeelt dat op basis van de medische stukken niet aannemelijk is geworden dat appellant als gevolg van de klachten ontstaan door het ongeval niet in staat was tijdig een aanvraag in te dienen. Er is ook geen sprake van een bijzonder geval als bedoeld in artikel 16 lid 2 AOW.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 13-10-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3534

Zaaknummer: 16/3009 AOW

Advocaten: R.J. Michielsen en N. Zuiderma

RECHTSPRAAK

Afwijzing aanvraag WAO-uitkering. Geen beperkte belastbaarheid, wel functioneringsbeperkingen. Minder dan 15 procent arbeidsongeschikt.

Beroep tegen weigering WAO-uitkering. Appellante was werkzaam als regio-assistente toen zij op 2 mei 2003 uitviel als gevolg van een auto-ongeluk. Naar aanleiding van de beoordeling aan het einde van de wachttijd op grond van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) heeft het UWV de aanvraag van de WAO-uitkering afgewezen. De verzekeringsarts concludeert dat geen sprake is van een beperkte belastbaarheid, maar wel van functioneringsbeperkingen en acht appellante voor minder dan 15 procent arbeidsongeschikt. De Raad oordeelt dat de aanvraag van appellante terecht is afgewezen. De door de Raad ingeschakelde neuroloog heeft zijn conclusies inzichtelijk en volledig gemotiveerd. De conclusies van de neuroloog komen overeen met het standpunt van de verzekeringsarts.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 11-10-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3575

Zaaknummer: 14/5724 WAO

Rechters: M.C. Bruning

Advocaten: J.J. Bronsveld en M.J.H. Maas

RECHTSPRAAK

Toewijzing gedeelte gevorderde immateriële schadevergoeding (€ 5.000) wegens oplichting via Facebook. Gedaagde heeft eiseres ertoe aangezet intieme foto's van zichzelf te delen.

Eiseres is door een persoon op Facebook ('profielnaam') als vriend toegevoegd en vervolgens toegevoegd aan de facebookgroep 'lesbische vrouwen 25+'. Nadat gedaagde (degene achter het facebookprofiel met 'profielnaam') foto's van zichzelf had gestuurd naar eiseres, heeft eiseres intieme foto's van zichzelf naar gedaagde gestuurd. Enige tijd later is het profiel van gedaagde van Facebook verwijderd. Gedaagde heeft op soortgelijke wijze als met eiseres contact gehad met andere vrouwen. In oktober 2016 heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat Facebook de gegevens achter het bewuste account moest vrijgeven. Dit heeft Facebook gedaan. Vervolgens is door KPN meegedeeld dat het IP-adres werd gebruikt door iemand met daarbij het adres van de gebruiker. Eiseres heeft vervolgens om verlof gevraagd tot het leggen van conservatoir beslag op een aantal WhatsAppgesprekken die zij met gedaagde heeft gevoerd en een aantal andere bestanden. Het verlof is later uitgebreid, maar in de tussentijd had de politie al beslag gelegd op de bestanden. Eiseres heeft direct daarna aangifte gedaan bij de politie. Eiseres vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat gedaagde onrechtmatig jegens haar heeft gehandeld door haar te bewegen intieme beelden van zichzelf te sturen. Zij vordert voorts een immateriële schadevergoeding van € 25.000.

De rechtbank overweegt allereerst dat voor toewijzing van de vorderingen vast moet komen te staan dat gedaagde degene is die gebruik heeft gemaakt van het profiel 'profielnaam'. Uit de door eiseres overgelegde stukken volgt dat gedaagde inderdaad degene is die gebruik heeft gemaakt van het bewuste profiel, aangezien met zijn laptop meerdere malen is ingelogd op het profiel, het IP-adres toebehoorde aan het woonadres van gedaagde en uit het proces-verbaal van de deurwaarder blijkt dat hij heeft toegegeven foto's van eiseres te hebben ontvangen. Het verweer van gedaagde, dat hij zijn laptop en telefoon heeft uitgeleend aan zijn achterbuurman, verwerpt de rechtbank als ongeloofwaardig. Eiseres heeft daarom genoegzaam aangetoond dat gedaagde degene is achter het Facebookprofiel 'profielnaam'. Vervolgens komt de vraag aan de orde of het gedrag van gedaagde is aan te merken als onrechtmatig. Gedaagde is een man en dus geen lesbische vrouw. Desondanks was hij binnen de Facebookgroep 'Lesbische vrouwen

25+' actief en heeft zich daarbij tegenover eiseres voorgedaan als een (lesbische) vrouw met de (profiel)naam 'profielnaam'. Die misleiding heeft hij voortgezet door in de hoedanigheid van 'profielnaam' een vertrouwensband met eiseres op te bouwen, waarbij hij op een zeker moment intieme foto's van een vrouw aan haar is gaan sturen met de suggestie dat die van 'profielnaam' waren. Er is dus sprake van misleiding en oplichting van eiseres, en tevens van een (dreigende) inbreuk op haar portretrecht en persoonlijke levenssfeer. De gevorderde verklaring voor recht wordt daarom toegewezen. Met betrekking tot de immateriële schadevergoeding overweegt de rechtbank dat gedaagde op een walgelijke manier misbruik heeft gemaakt van het door hem bij eiseres in 'profielnaam' gewekte vertrouwen en inbreuk heeft gemaakt op haar persoonlijke levenssfeer. Door dit alles heeft gedaagde eiseres onrecht en leed aangedaan en aangetast in haar persoon. Hij is daarom conform artikel 6:106 lid 2 BW haar een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding verschuldigd. De rechtbank acht een bedrag van € 5.000 passend.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 11-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:10252

Zaaknummer: C/03/231564 / HA ZA 17-79

Rechters: F.J.F. Gerard

Advocaten: A.F.J.M. Mulders en J.L.E. Marchal

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Letselschade als gevolg van verkeersongeval leidt in dit geval niet tot verschoonbare termijnoverschrijding van bezwaar tegen besluit.

Appellante is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is. Appellante heeft het beroepschrift niet binnen de termijn van artikel 6:7 Algemene wet bestuursrecht (Awb) ingediend. In dit verband heeft appellante aangevoerd dat zij op 23 december 2013 in Turkije slachtoffer is geworden van een verkeersongeval. Bij dit ongeval heeft appellante diverse ernstige letsels opgelopen waarvoor zij in Turkije is behandeld en nog steeds wordt behandeld. Deze behandelingen vinden plaats in Turkije op advies van de huisarts van appellante. Appellante heeft geen familie in Nederland. Gelet hierop is het appellante naar eigen zeggen niet aan te rekenen dat zij het beroepschrift niet tijdig heeft ingediend. De Raad bevestigt het oordeel van de rechtbank dat geen aanleiding is de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten. Uit de medische stukken blijkt niet dat appellante niet in staat was om binnen de beroepstermijn (al dan niet pro forma) beroep in te stellen of dit door een ander te laten doen.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 11-10-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3493

Zaaknummer: 16/7139 WSF

Rechters: J.P.A. Boersma

Advocaten: O. Emre en G.J.M. Naber

RECHTSPRAAK

Afwijzing aanvraag WIA-uitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek. Appellant is minder dan 35 procent arbeidsongeschikt.

Appellant is op 3 juni 2013 tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheden als chauffeur van een zogenoemde botsabsorber aangereden op rijksweg A28 en is toen uitgevallen uit dat werk met nek-, rug- en schouderklachten. Later hebben zich ook psychische klachten geopenbaard. De aanvraag van appellant voor een WIA-uitkering is afgewezen, omdat de verzekeringsarts concludeert dat appellant minder dan 35 procent arbeidsongeschikt is. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. De verzekeringsartsen van het UWV hebben zorgvuldig medisch onderzoek verricht. De belastbaarheid van appellant per 12 augustus 2015 is overtuigend gemotiveerd. De stelling dat de informatie van Elting onvoldoende is meegewogen in de besluitvorming mist feitelijke grondslag. Appellant heeft in hoger beroep nog naar voren gebracht dat hij lijdt aan gehoorverlies en aan tinnitus, wat volgens hem na het ongeval in 2013 is ontstaan. Er kan echter niet worden vastgesteld dat dit gehoorverlies zodanig is dat het appellant beperkt in zijn arbeidsmogelijkheden.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 11-10-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3572

Zaaknummer: 16/7437 WIA

Rechters: C.C.W. Lange, B.M. van Dun en E. Dijt

Advocaten: I.M.H. Merks-Metz en M.W.A. Blind

RECHTSPRAAK

Niet-ontvankelijkverklaring uitgezette asielzoeker in verkrijgen van een teruggeleiding naar Nederland. Uitgezette asielzoeker kan en moet zich tot de vreemdelingenrechter wenden voor het verkrijgen van een teruggeleiding en een schadevergoeding.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 25-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:2048

Zaaknummer: 200.201.974/01

Rechters: E.M. Dousma-Valk, M.E. Honée en J.H. Gerards

Advocaten: T. de Boer en C.M. Bitter

Wetsartikelen: 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Afwijzing vordering strekkende tot vergoeding van door slachtoffer van eenzijdig ongeval geleden schade door het ten val komen met de fiets. Vraag of gemeente Rijswijk aansprakelijk is op grond van artikel 6:174 jo. 6:162 BW.

In juli 2015 heeft zich een eenzijdig ongeval voorgedaan in Rijswijk, gelegen in de gemeente Den Haag. De man is met zijn fiets in de tramrails terechtgekomen toen deze werden gerenoveerd. Het asfalt rondom de trambaan was namelijk afgegraven. Eiser is vervolgens naar het ziekenhuis vervoerd en daar zijn onder meer een hersentrauma, hernatie van hersenweefsel (hersens liggen bloot) en verschillende botbreuken in het gezicht vastgesteld. De gemeente heeft in verband met de reconstructie van de Haagweg op en rondom de kruising en omliggende wegen verkeersborden geplaatst met het oog op de omleiding van fietsers (en auto's), alsmede hekken en plastic rood en wit gekleurde blokken als afzetting geplaatst. Eiser beschikt niet over een ziektekostenverzekering die de medische kosten in verband met zijn medische behandelingen in Nederland dekt. Het MCH (Medisch Centrum Haaglanden) heeft facturen in rekening gebracht ten bedrage van in totaal € 88.934,53 die onbetaald zijn gebleven.

Eiser vordert een significant bedrag van de gemeente Rijswijk en legt daaraan het volgende ten grondslag. De gemeente is volgens eiser tekortgeschoten in de maatregelen die zij op de kruising heeft getroffen ter voorkoming van ongevallen. Hij beroept zich op de zogenoemde Kelderluik-criteria, de gemeente heeft onrechtmatig gevaarzettend gehandeld. Er waren voor het fietsverkeer op de straat te weinig waarschuwborden voor de opengebroken trambanen en de afzettingen waren onvoldoende. Eiser beroept zich voorts op de omkeringsregel. Verder heeft hij schade geleden bestaande uit hier in Nederland gemaakte ziekenhuiskosten, reiskosten van de ouders van eiser, verlies van inkomen en verdienvermogen en buitengerechtelijke kosten.

De rechtbank laat de huidige medische situatie van eiser vooralsnog buiten beschouwing, omdat de medische stukken uit zijn land van herkomst niet zijn vertaald. Er kan dus niet worden vastgesteld welke behandelingen hij daar heeft ondergaan en hoe hij er nu aan toe is.

Aan de orde is of de gemeente als wegbeheerder aansprakelijk is jegens eiser voor de (materiële) schade die hij stelt te hebben geleden als gevolg van het ongeval. Vast staat dat eiser in strijd met de ten tijde van het ongeval op de kruising geldende verkeersregels de kruising op is gefietst. Onweersproken is dat het fietsverkeer niet was toegestaan de kruising over te steken, noch via de fietsoversteekplaats, noch via de autorijbanen. De wegbeheerder dient onveilige verkeerssituaties deugdelijk te beveiligen, bijvoorbeeld door te waarschuwen. Er blijkt nergens uit dat de door de gemeente geplaatste afzettingen en wegblokkeringen niet voldeden aan de geldende voorschriften. De gemeente heeft echter bij de beveiliging van het kruispunt tot op zekere hoogte rekening moeten houden met fietsers die de verkeersregels overtreden en die niet steeds de vereiste oplettendheid en voorzichtigheid in acht nemen. Zij heeft echter geen rekening hoeven houden met een bewuste, grove overtreding van de verkeersregels, noch met roekeloosheid van fietsers. De door eiser aangedragen omstandigheid dat een ruimte zichtbaar was tussen twee afzettingen, waardoor hij er tussendoor kon fietsen, wordt door de rechtbank gepasseerd. De gemeente had hier geen rekening mee hoeven te houden. Voorts blijkt uit de medische stukken dat eiser ten tijde van het ongeval zwaar onder invloed van alcohol was. Ook deze omstandigheid staat in de weg aan de conclusie dat de gemeente gevaarzettend heeft gehandeld en dat de weguitrusting niet voldeed aan de daaraan te stellen eisen. De vorderingen van eiser worden daarom afgewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 18-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:11804

Zaaknummer: C-09-513676-HA ZA 16-771

Rechters: M.C. van Ritsema Eck-van Drempt

Advocaten: J. de Visser en F.J. David

Wetsartikelen: 6:174 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Onrechtmatig horecaverbod voor twee studenten. Uitgereikte formulieren geven geen toereikende indicatie van de gedragingen die ten grondslag liggen aan de ontzeggingen. Afwijzing vordering tot schadevergoeding vanwege onvoldoende grond voor een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding.

Eisers (twee studenten) waren vaste bezoekers van het News Café in Groningen. Op 19 maart 2016 hebben eisers het café 's avonds bezocht. Eiser 2 heeft daarbij een zelf meegebrachte consumptie genuttigd. Hij is daarop aangesproken door de bedrijfsleider en de portier. Eiser 2 heeft vervolgens de bedrijfsleider uitgescholden voor 'bevooroordeelde idioot'. Eisers zijn daarna weggestuurd. Op 7 april 2016, toen eisers het café voor het eerst sinds het incident bezochten, heeft de bedrijfsleider hen voor de duur van twaalf maanden de toegang tot het café ontzegd. Aan eisers is in aanwezigheid van twee politieagenten een formulier uitgereikt. Eisers vorderen in deze procedure een verklaring voor recht dat de ontzegging onrechtmatig is en de veroordeling van News Café tot betaling van schadevergoeding. Zij stellen daartoe dat News Café onrechtmatig heeft gehandeld door hen de toegang tot het café te ontzeggen. Op 19 maart 2016 heeft eiser 2 op het terras van het café een zelf meegebrachte consumptie genuttigd en de bedrijfsleider één keer uitgescholden voor 'bevooroordeelde idioot'. Dit gedrag rechtvaardigde dat eiser 2 die avond de toegang werd ontzegd, maar niet een horecaontzegging voor de duur van zes of twaalf maanden. Eiser 1 had bovendien part noch deel aan dit voorval. De rechtbank gaat mee in het standpunt van eisers. De rechtbank stelt met eisers vast dat de formulieren geen begrijpelijke indicatie geven van de gedragingen die ten grondslag worden gelegd aan de ontzeggingen. Met de formulieren zijn de horecaontzeggingen dan ook niet op een correcte wijze schriftelijk vastgelegd. Er is daarom sprake van een onrechtmatige daad. Eisers stellen voorts dat zij schade hebben geleden doordat zij in hun eer en goede naam zijn aangetast en recht hebben op een schadevergoeding volgens artikel 6:106 BW. De rechtbank gaat hier niet in mee. Dit is alleen al zo omdat de rechtbank in de gestelde feiten geen grond ziet voor een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding (HR 27 april 2001, ECLI:NL:HR:2001:AB1337). Verder blijkt uit de verklaringen van eisers op de zitting dat zij geen schadevergoeding willen en dat het hen

vooral te doen is in rechte te hebben vastgesteld dat de ontzeggingen niet hadden mogen worden opgelegd. De vordering tot vergoeding van de schade wordt daarom afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 18-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:4003

Zaaknummer: C/18/172969 / HA ZA 16-298

Rechters: S. Dijkstra

Advocaten: A.J. Welvering en M.U. Poerink

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Beroep op fraude door verzekeraar na aanrijding tussen scooter en automobilist verworpen. Verzekeraar aansprakelijk voor materiële schade. Immateriële schade onvoldoende onderbouwd.

Op 15 oktober 2015 zijn eisers aangereden ter hoogte van de parkeergarage bij het Musuemplein terwijl zij op hun scooter reden. De automobilist verleende geen voorrang bij het inrijden van de parkeergarage. Als gevolg van dit ongeval zijn beide scooterrijders op de grond gevallen, waarbij eiser sub 1 een aantal gekneusde ribben en schaafwonden heeft opgelopen. Eiser sub 2 (bijrijder) heeft geen noemenswaardige letselschade opgelopen. Verder is sprake van schade aan de scooter en de kleding van beide scooterrijders. Allianz is de WAM-verzekeraar van de auto. Door DEKRA Experts is nader onderzoek gedaan naar de schade voor wat betreft de kleding. Daarbij is geconcludeerd dat de schadepost (€ 1.675) kloppend is (het ging om een Canada Goose-jas, Gucci- en Philipp Plein-schoenen). Eisers vorderen in deze procedure een verklaring voor recht dat Allianz aansprakelijk is voor de geleden en nog te lijden schade als gevolg van het ongeval in 2015. Verder wordt een verwijzing naar de schadestaatprocedure gevorderd voor wat betreft de geleden letselschade. Allianz stelt niet tot enige uitkering verplicht te zijn en beroept zich daarbij op artikel 3:44 BW. De verzekeraar stelt dat artikel 7:941 lid 5 BW analoog kan worden toegepast op de verhouding tussen haar en eisers, dan wel dat de vergoedingsplicht op grond van artikel 6:248 lid 2 BW en artikel 6:2 lid 2 BW achterwege dient te blijven. Er zou namelijk sprake zijn van opzettelijke misleiding. De kantonrechter overweegt dat Allianz niet de contractuele wederpartij is van eisers, maar de WAM-verzekeraar van de jegens eisers uit onrechtmatige daad aansprakelijke partij. Eisers kunnen niet worden aangemerkt als de verzekeringnemer of de tot uitkering gerechtigde als bedoeld in artikel 7:941 BW. Daarmee wordt niet het gevonden slachtoffer zoals hier aan de orde bedoeld. Artikel 7:941 BW mist hier dan ook toepassing. Volgens de kantonrechter valt evenmin in te zien hoe in deze situatie – waarin vaststaat dat schade door een aanrijding is ontstaan – het bepaalde in artikel 6:248 en 6:2 BW kan leiden tot het door Allianz gewenste gevolg dat het recht op uitkering van eisers volledig komt te vervallen. Het verweer faalt daarom. De schade aan de scooter en de kleding komt volledig voor vergoeding in aanmerking. Met betrekking tot de opgelopen letselschade, wordt overwogen dat de door eiser sub 1 ingebrachte medische stukken een te magere basis vormen voor een een toewijzing

van de gevorderde verklaring voor recht en een verwijzing naar de schadestaatprocedure.
Deze vordering wordt daarom afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 13-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:7355

Zaaknummer: 17-4943

Rechters: C. Bakker

Advocaten: C.J.M. Flintermann

Wetsartikelen: 3:44 BW, 6:162 BW en 7:941 BW

RECHTSPRAAK

Overheidsaansprakelijkheid. Vernietiging verstekvonnis waarin vordering tot materiële en immateriële schadevergoeding is toegewezen wegens onrechtmatige doorzoeking auto en woning.

In 2013 heeft de Criminele Inlichtingen Eenheid (CIE) informatie ontvangen waaruit bleek dat geopposeerde (eiser in de oorspronkelijke zaak) mogelijk beschikte over een vuurwapen en zou handelen in verdovende middelen. In het daaropvolgende onderzoek bleek van antecedenten ten aanzien van overtreding van de Opiumwet, gekwalificeerde diefstal en geweldsdelicten. Hierop is door de officier van justitie een vordering bij de rechter-commissaris ingediend strekkende tot doorzoeking van de auto en woning van de verdachte (thans: geopposeerde). Deze vordering is toegewezen. Voorts is door de hoofdofficier van justitie toestemming gegeven voor de inzet van een arrestatieteam bij de doorzoeking. Bij de doorzoeking zijn verdovende middelen gevonden en dit heeft ertoe geleid dat geopposeerde is veroordeeld voor bezit van hard- en softdrugs. Geopposeerde kon zich niet verenigen met de, in zijn ogen buitenproportionele, beslissing van de hoofdofficier van justitie om een arrestatieteam in te zetten bij de doorzoeking van zijn woning. Geopposeerde is, na ongegrondverklaring van zijn klacht door het College van procureurs-generaal, een procedure begonnen. Bij verstekvonnis is zijn vordering, strekkende tot het afgeven van een verklaring voor recht dat de Staat onrechtmatig heeft gehandeld, toegewezen. In deze verzetzaak vordert de Staat afwijzing van de vordering van geopposeerde. Door geopposeerde is expliciet een beroep gedaan op de zogenoemde b-grond, waardoor moet worden aangetoond dat achteraf sprake was van het ongefundeerd zijn van de verdenking waarop het optreden van politie en justitie berustte en de verdachte derhalve ten onrechte als verdachte is aangemerkt. Bij de beantwoording van de vraag of de verdenking achteraf onterecht bestond, hanteert de civiele rechter het strenge criterium dat uit de uitspraak van de strafrechter of het strafdossier moet blijken dat er sprake is van onschuld van geopposeerde. Volgens de Staat is hiervan geen sprake. Nu geopposeerde is vervolgd en veroordeeld voor overtreding van de Opiumwet, is geen sprake van onschuld van geopposeerde. De kantonrechter vernietigt daarom de eerdere uitspraak en wijst de vorderingen van geopposeerde af.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 20-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:11087

Zaaknummer: 5368717 RL EXPL 16-25331

Rechters: R.C. Hartendorp

Advocaten: P.C.E. Bosland en I.J. Penning

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Vordering strekkende tot vergoeding van schade na mishandeling door buren. De rechtbank acht, na aftrek van de reeds ontvangen vergoeding door gedeeltelijke toewijzing in strafproces, een bedrag van € 6.250 billijk. Door eiseres was € 70.000 gevorderd.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 19-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:7444

Zaaknummer: C/13/616866 / HA ZA 16-1044

Rechters: M.M. Korsten-Krijnen

Advocaten: J.I. van der Winden en F. van der Chr Vlis

Wetsartikelen: 6:162 BW